

- **Richard ter Avest**
51 jaar, getrouwd, 2 dochters
- **Woonplaats: Deventer**
- **Beroep: Adviseur bij Goudappel Coffeng, coördinator buitenland**
- **Project: Leefbare steden maken vanuit de mens (lopen, fietsen)**

Austin: een 'Bicycle Friendly Community'

Het eerste fietspad van Austin

Veldinspectie door de workshopdeelnemers

Richard in de fietswinkel van Lance Armstrong

(Jong) Amerika is amazing!

Amerika, daar gingen we vroeger naar toe om innovaties op te halen. Maar na die laatste 'innovatie', de bankencrisis in 2008, lijkt het tij gekeerd. Amerikanen komen wat graag naar Nederland als wereldkampioen verkeersveiligheid en fietsgebruik om de voordelen van een kleinschalige, integrale inrichting te zien en te beleven. Of, in mijn geval, halen ze Nederlandse experts naar Amerika. Wat ik terugneem: een enorme energie en daadkracht om werk te maken van duurzame, leefbare, compactere, mixed use steden.

Het begint eind 2008 in Amsterdam. Ik mocht een delegatie uit Seattle en Oregon een verhaal vertellen over fietsen. Vooral onze, toen nog prille, ervaringen met fiets-snelwegen sprak aan. Dat je ook per fiets snel en modern grotere afstanden kon overbruggen was voor hen een eye-opener. In hét autoland bij uitstek zijn de afstanden tot voorzieningen immers groot.

The Golden State needs a bit!

In 2011 vloog ik naar Californië (San Francisco en Los Angeles) om samen met de Dutch Cycling Embassy een zogenoemde thinkbikeworkshop te houden: in 2 dagen hard werken 'Dutch Cycling Magic' overbrengen op lokale plannenmakers. De formule is eenvoudig: we verkennen per groep al fietsend een gebied, maken een snelkookpan-plan en presenteren dat. Door deze ervaring verdween mijn voor-

oordeel over 'dikke Amerikanen' volledig. Ik maakte kennis met enorm actieve en betrokken, jonge mensen met een duidelijk motto voor hun stad: 'the Young Urban People only need a bit: bike, internet en tram'.

Spielberg

Het beeld dat Amerikanen van doorpakken houden bleef wel overeind. In 2015 krijgt de Marketstreet in San Fransisco een volledig nieuw profiel met groene lanen voor fietsers. In LA ging het nog sneller. Nog geen 2 maanden na ons bezoek opende de burgemeester de eerste groene fietsstroken in Spring Street, in 'ons' Down Town LA. 'Ons', want collega Tonny Bosch en ik hadden dit stadsdeel onder onze hoede gekregen. Eén Amerikaan was er minder blij mee: Steven Spielberg. Alleen al dat jaar waren er 150 films in deze straat opgenomen. Het was zo'n mooi 'gemiddelde' Amerikaanse straat en nu is daar dat fietspad. Dat past niet in het perfecte Hollywood-plaatje. Het stadsbestuur blijft echter pal achter haar

beleid: de fietser is de toekomst van Los Angeles en verdient de ruimte en extra bescherming tegen onoplettende automobilisten. Het plan is om uiteindelijk 2500 kilometer fietspad aan te leggen.

Austin

In 2012 mocht ik opnieuw naar de VS, dit keer naar autoland binnen autoland: Texas. Hoofdstad Austin is booming. We bezochten onder andere de fietswinkel van Lance Armstrong, zo rond de tijd dat hij bij Oprah zijn dopinggebruik bekende. Austin is overigens mild over hun stadgenoot. Ze zijn hem dankbaar voor wat hij voor stad en voor het fietsen in de VS betekende. Maar het kan nog veel beter. Amerikanen hebben allemaal een fiets, maar gebruiken die alleen het weekend. De focus

'The Young Urban People only need a bit: bike, internet en tram'

is ook nog steeds op: leuk langs het water naar nergens, in plaats van gericht van A naar B. 90 procent van alle ritten tot 1 mijl wordt nog per auto afgelegd. Daar ligt een gigantisch potentieel.

Ook in Austin trof ik een enorme drive. Dat er in Nederland een persbericht was uitgegaan over het verwarmde fietspad, werd me als eerste verteld door een workshopdeelnemer. Zo dicht zitten ze op onze fietssinnovaties. Austin gaat voor een complete en compacte stad. Compleet in termen van toegankelijk voor voetgangers, fietsers, bussen en niet alleen auto's. Dit ligt vast in het Comprehensive plan Imagine Austin. Daarmee is de stad één van de 6 Greenlanes-voorbeeldsteden in de VS.

Op de terugvlucht dacht ik terug aan mijn studie verkeersplanologie en stedenbouw in de jaren 80. Compacte steden moesten het antwoord worden op de problemen van suburbanisatie. Die trek naar de binnenstad is nu begonnen, want de jeugd heeft internet en die verveelt zich in de buiten-

wijken. Door verdere verdichting van woningen en meer wijkvoorzieningen is het prettiger leven en bewegen. Die beweging is volop aan de gang in de VS en met een enorme maatschappelijke energie. Naar verwachting willen zo'n 100 steden de komende jaren diezelfde Dutch Cycling Magic ervaren. En als wij in ruil een stukje 'Amazing America'-gevoel naar Nederland halen, des te beter.

Ook in het andere autoland, Duitsland, ziet Richard Ter Avest deze beweging naar de binnenstad, meer hierover op www.verkeerskunde.nl/rddw ←

